

5. Kolosov O. Ye. Tekhnolohiia oderzhannia bahatokomponentnykh epoksypolimeriv iz zastosuvanniam napravlenoi fizyko-khimichnoi modyifikatsii [Technology of multi-component epoxy polymers using directional physical and chemical modification] / O. Ye. Kolosov, V. I. Sivetskyi, Ye. M. Panov. – K. : NTUU KPI, 2010. – 220 s.
 6. Kolosov O. Ye. Matematychne modeliuvannia bazovykh protsesiv vyhotovlennia polimernykh kompozytiynykh materialiv iz zastosuvanniam ultrazvukovoї modyifikatsii [Mathematical modeling of basic processes of manufacture of polymer composite materials using ultrasound modification] / O. Ye. Kolosov, V. I. Sivetskyi, Ye. M. Panov ta in. – K. : VD “Edelveis”, 2012. – 268 s.
-

УДК 681.3.06

КОРНІЄНКО Б. Я., к.т.н., доцент
Національний авіаційний університет

ЗАДАЧІ ОПТИМІЗАЦІЇ ЗНЕВОДНЕННЯ ТА ГРАНУЛЮВАННЯ МІНЕРАЛЬНИХ ДОБРИВ У ПСЕВДОЗРІДЖЕНОМУ ШАРІ

Розглянуто задачу статичної оптимізації зневоднення та гранулювання мінеральних добрив у псевдозрідженному шарі за квадратичним критерієм якості. Одержано оптимальні значення витрат вихідного розчину й теплоносія – повітря.

Ключові слова: оптимізація, псевдозріджений шар, зневоднення, гранулювання

© Корнієнко Б. Я., 2014.

Постановка проблеми та аналіз попередніх досліджень. Протягом останніх 15 років внаслідок дії кризових факторів у сільському господарстві України суттєво зрос дефіцит азотних, фосфорних, калійних і комплексних мінеральних добрив. Повноцінний урожай сільськогосподарських культур без використання добрив та сівозмін є майже неможливим. Для вирішення агроекологічних проблем, відновлення й підвищення родючості ґрунтів особливу увагу слід звернути на внесення органічної речовини в ґрунт у формі сучасних ефективних комплексних органо-мінеральних добрив, складовими компонентами яких є основні елементи мінерального живлення рослин (азот, фосфор, калій), мікродомішки та органічні гуміновмісні речовини (торф, сапропель, буре вугілля). Це дозволить поєднати корисні властивості органічних і мінеральних добрив, уникнувши недоліків, характерних для кожного з них. У технології виробництва мінеральних добрив однією з основних стадій формування якості продукту є гранулоутворення з подальшою чи одночасною стабілізацією структури (сушінням або охолодженням) та виділенням товарної фракції [1]. У багатьох випадках як енергоефективну застосовують техніку псевдозрідження [2].

Існує низка підходів до математичного моделювання зневоднення та гранулювання у псевдозрідженному шарі [3]. Для задачі оптимізації запропоновано використовувати математичну модель, що враховує взаємозв'язок між різними параметрами процесу за наявності двох фазових переходів – видалення розчинника та утворення шару мікрокристалів на поверхні гранул [4].

Промислова експлуатація грануляторів із псевдозрідженім шаром свідчить, що на надійну роботу такої технологічної системи впливає велика кількість чинників. Їх вплив на стійкість роботи технологічної системи виробництва добрив із заданими властивостями дотепер вивчено не повністю. Попри те, що деякі виробництва працюють понад 25 років, оптимальні режими ведення гранулювання й зневоднення не знайдені.

Метою статті є дослідження неперервного безрециклового процесу одержання гранульованого продукту заданого дисперсного складу та обговорення результатів статичної оптимізації зневоднення і гранулоутворення з водяних розчинів сульфату амонію із застосуванням гранулятора з псевдозрідженим шаром.

Виклад основного матеріалу. Враховуючи природу процесу, доцільною є оптимізація шляхом зміни витрат повітря й вивантаження частини продукту з апарату для підтримання заданого перепаду тиску в шарі [5]. Пропонується розглянути як керівні впливи витрати повітря й вихідного розчину.

Під час аналізу процесів, що супроводжуються фазовим переходом, із точки зору оптимізації, суттєвий вплив на кінетику процесу мають енергетичні показники. Мінімізуючи відхилення температури шару і витрат потужності на процес, вибрано квадратичний критерій якості:

$$I = 0,5q \left(T_{\text{ш}} - T_{\text{ш}}^{\text{ЗА}} \right)^2 + 0,5r_1 G_{\text{n}}^2 + 0,5r_2 G_{\text{p}}^2 \rightarrow \min ;$$

де $T_{\text{ш}}$ і $T_{\text{ш}}^{\text{зд}}$ – поточна і задана температури псевдозрідженого шару, К; G_{n} і G_{p} – масові витрати теплоносія і розчину, кг/с; r_1, r_2, q – вагові коефіцієнти.

Як фактор обмеження вибране число псевдозрідження $K_w = W_p/W_{\text{кр}} > 2$, де W_p – робоча швидкість теплоносія, м/с; $W_{\text{кр}}$ – швидкість початку псевдозрідження, м/с.

Перепад тиску в псевдозрідженому шарі в загальному випадку $\Delta P = H_0(1 - \varepsilon_0)\rho_{\text{ш}}g$, де H_0 – висота нерухомого шару, м; ε_0 – порозність нерухомого шару; $\rho_{\text{ш}}$ – густина твердих частинок, кг/м³; g – прискорення сили тяжіння, $g = 9,8 \text{ м/с}^2$; $\Delta P_{\text{n}} \leq \Delta P \leq \Delta P_{\text{b}}$, де ΔP_{n} і ΔP_{b} – нижня і верхня межі перепаду тиску, Па.

Коефіцієнт гранулювання $\psi = (G_{\text{tp}}/G_{\text{p}}) \cdot 100 \% > 90 \%$, де G_{tp} – продуктивність гранулятора за гранулюванням продуктом, кг/с; G_{p} – витрата сухих речовин, що надходять із робочим розчином до гранулятора, кг/с; ε інтегральною характеристикою кінетики процесу гранулювання; $\psi > 90 \%$.

За стаціонарного процесу тепло- й масообміну, що має місце під час зневоднення й гранулювання у псевдозрідженому шарі:

– тепловий баланс за повітрям: $G_{\text{n}}C_{\text{n}}(T_{\text{n}}^{\text{n}} - T_{\text{n}}^{\text{k}}) - \alpha F(T_{\text{n}}^{\text{k}} - T_{\text{ш}}) = 0$, де C_{n} – початкова питома масова теплоємність теплоносія, Дж/(кг · К); T_{n}^{n} і T_{n}^{k} – початкова й кінцева температури теплоносія, К; α – коефіцієнт тепловіддачі від теплоносія до гранул, Вт/(м² · К); F – площа поверхні контакту фаз у псевдозрідженому шарі, м²;

– тепловий баланс частинок шару: $\alpha F(T_{\text{n}}^{\text{k}} - T_{\text{ш}}) - \beta(M_{\text{b}}F_{\text{m}})/(RT_{\text{n}})r_{\text{n}}\Delta p + G_{\text{p}}CT_{\text{p}} - G_{\text{p}}x_{\text{p}}Q_{\text{K}} = 0$, де β – коефіцієнт масовіддачі, кг/(м² · с); M_{b} – молекулярна маса води, кг/моль; F_{m} – площа поверхні частинок у шарі, м²; R – універсальна газова стала, Дж/(моль · К); C – питома масова теплоємність матеріалу гранули, Дж/(кг · К); T_{n} і T_{p} – температури теплоносія й розчину, К; $\Delta p = \xi_1 T_{\text{ш}} - \xi_2 T_{\text{n}}^{\text{k}}$ – різниця парціальних тисків, Па; ξ_1 і ξ_2 – числові коефіцієнти; x_{p} – масова частка сухих речовин у робочому розчині; Q_{K} – теплота кристалізації, Дж/кг; r_{n} – питома теплота пароутворення, Дж/кг.

Перетворимо задачу умовної оптимізації в безумовну за допомогою множників Лагранжа:

$$L = 0,5q(T_{\text{ш}} - T_{\text{ш}}^{\text{зд}})^2 + 0,5r_1G_{\text{n}}^2 + 0,5r_2G_{\text{p}}^2 + \lambda_1(G_{\text{n}}C_{\text{n}}(T_{\text{n}}^{\text{n}} - T_{\text{n}}^{\text{k}}) - \alpha F(T_{\text{n}}^{\text{k}} - T_{\text{ш}})) + \lambda_2\left(\alpha F(T_{\text{n}}^{\text{k}} - T_{\text{ш}}) - \beta\frac{M_{\text{b}}d\Delta P_{\text{ш}}}{RT_{\text{n}}(1-\varepsilon)\rho_{\text{ш}}g}r_{\text{n}}(\xi_1T_{\text{ш}} - \xi_2T_{\text{n}}^{\text{k}}) + G_{\text{p}}CT_{\text{p}} - G_{\text{p}}x_{\text{p}}Q_{\text{K}}\right) + \rho\left(\frac{1}{\Delta p - \Delta p_{\text{n}}} + \frac{1}{\Delta p - \Delta p_{\text{b}}}\right),$$

де L – функція Лагранжа, λ_1, λ_2 – множники Лагранжа.

Обмеження на керування враховані за допомогою штрафних функцій. Необхідні умови оптимальності:

$$\frac{\partial L}{\partial T_{\text{n}}^{\text{k}}} = -\lambda_1(G_{\text{n}}C_{\text{n}} + \alpha F) + \lambda_2\alpha F = 0, \quad \frac{\partial L}{\partial T_{\text{ш}}} = q(T_{\text{ш}} - T_{\text{ш}}^{\text{зд}}) + \lambda_1\alpha F + \lambda_2\left(-\alpha F - \frac{\beta M_{\text{b}}\Delta p_{\text{ш}}r_{\text{n}}d}{\rho_{\text{ш}}gRT_{\text{n}}(1-\varepsilon)}\xi_1\right) = 0.$$

Частинні похідні за керуванням:

$$\frac{\partial L}{\partial G_{\text{n}}} = r_1G_{\text{n}} + \lambda_1C_{\text{n}}(T_{\text{n}}^{\text{n}} - T_{\text{n}}^{\text{k}}), \quad \frac{\partial L}{\partial G_{\text{p}}} = r_2G_{\text{p}} - \lambda_2x_{\text{p}}Q_{\text{K}} + \lambda_2C_{\text{p}}T_{\text{p}}. \quad (1)$$

Задачу багатопараметричної оптимізації розв'язано з використанням градієнтного пошуку:

$$G_{\text{n}}^{k+1} = G_{\text{n}}^k - k_1 \frac{\partial L}{\partial G_{\text{n}}}, \quad G_{\text{p}}^{k+1} = G_{\text{p}}^k - k_2 \frac{\partial L}{\partial G_{\text{p}}}, \quad (2)$$

де k_1, k_2 – кроки градієнтної процедури.

Реалізуємо алгоритм розрахунку задачі статичної оптимізації за допомогою градієнтної процедури:

Обчислюємо чергове значення керівних впливів $G_{\text{p}}, G_{\text{n}}$. Із рівняння $f(G_{\text{p}}, G_{\text{n}}) = 0$ визначаємо $T_{\text{n}}, T_{\text{ш}}$. Знаходимо множники Лагранжа:

$$\lambda_1 = \frac{\alpha F}{G_{\text{n}}C_{\text{n}} + \alpha F}\lambda_2, \quad \lambda_2 = \frac{q(T_{\text{ш}} - T_{\text{ш}}^{\text{зд}})}{\alpha F + \frac{\beta M_{\text{b}}\Delta p_{\text{ш}}dr_{\text{n}}}{\rho_{\text{ш}}gRT_{\text{n}}(1-\varepsilon)}\xi_1 - \frac{\alpha^2 F^2}{G_{\text{n}}C_{\text{n}} + \alpha F}}. \quad (10)$$

Знаходимо частинні похідні за вектором керування (1). Обчислюємо чергові значення вектора за градієнтною процедурою (2). Послідовність повторюємо. Якщо критерій якості не змінюється від ітерації до ітерації, обчислення припиняємо.

Розрахунки за наведеним алгоритмом свідчать, що температура псевдозріженого шару впродовж 13 ітерацій зростає з 365,5 К із виходом на задану 371 К (рис. 1). За експоненціального характеру зміни масової витрати теплоносія (рис. 2) масова витрата робочого розчину зменшується від 0,4 до 0,388 кг/с (рис. 3). Це пояснюється тим, що за сталої температури теплоносія на вході підвищення температури шару в межах 6 К, за відповідної зміни масової витрати теплоносія, зменшує кількість підведеній з теплоносієм теплоти. Відповідно з першої до восьмої ітерації відбувається зменшення критерію якості з 0,023 до 0,009 (рис. 4).

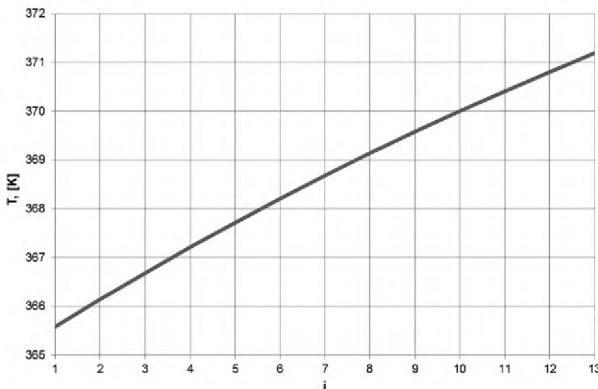

Рис. 1 – Температура псевдозріженого шару в результаті оптимального управління

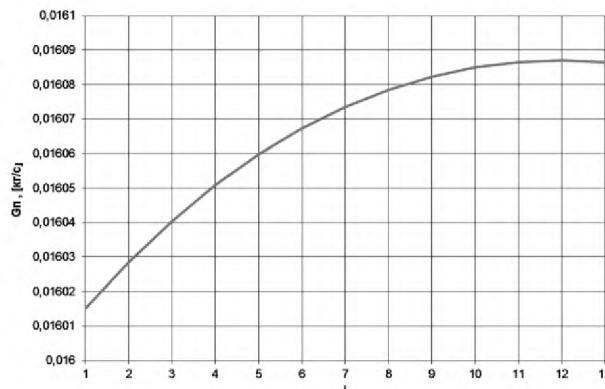

Рис. 2 – Зміна витрати теплоносія протягом оптимального управління

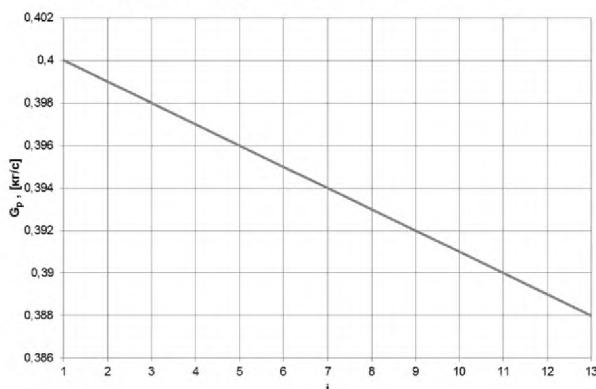

Рис.3 – Зміна витрати вихідного розчину протягом оптимального управління

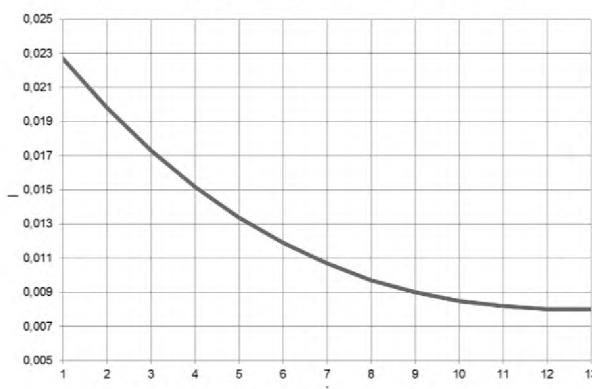

Рис. 4 – Зміна критерію якості протягом оптимального управління

Висновки. Застосування статичної оптимізації за квадратичним критерієм якості дозволяє визначити вплив температури на енергоефективні параметри процесів зневоднення і грануляції. Для забезпечення стабілітеті навантаження за робочим розчином варто адекватно підвищувати температуру теплоносія на вході до апарату. Збільшення масової витрати теплоносія обмежене витратою, за якої швидкість теплоносія в апараті дорівнює швидкості виносу мінімальних частинок. Залежність температури шару від керівних впливів показала наявність виражених локальних мінімумів.

Список використаної літератури

- Лыков А. В. Теория сушки / А. В. Лыков. – М. : Энергия 1968. – 472 с.
- Муштаев В. И. Сушка дисперсных материалов / В. И. Муштаев, В. М. Ульянов. – М. : Химия, 1988. – 352 с. – (Сер. «Процессы и аппараты в химической и нефтехимической технологиях»).
- Корнієнко Б. Я. Особливості моделювання процесів переносу у дисперсних системах / Б. Я. Корнієнко // Вісн. Нац. техн. ун-ту України «Київ. політехн. ін-т», сер. «Хім. інженерія, екологія та ресурсозбереження». – 2011. – № 2 (8). – С. 5–9.
- Корнієнко Б. Я. Статичні та динамічні характеристики процесів переносу у дисперсних системах / Б. Я. Корнієнко // Інтелектуальні системи прийняття рішень та проблеми обчислювального інтелекту (ISDMCI 2013) : зб. наук. пр. міжнар. наук. конф. ; 27-31 трав. 2013 р. ; Світаторія, Україна. – С. 170–172.

5. Корнієнко Б. Я. Оптимізація процесу зневоднення та гранулування у псевдозрідженному шарі // Б. Я. Корнієнко, Л. Р. Ладієва, І. Ф. Хрустальов // Інтелектуальні системи прийняття рішень та проблеми обчислювального інтелекту (ISDMCI 2012) : матер. міжнар. наук. конф. ; 27–31 трав. 2012 р. ; Євпаторія, Україна. – С. 88–90.

Надійшла до редакції 12.02.2014.

Korniyenko B. Y.

OPTIMIZATION PROBLEMS OF DEHYDRATION AND GRANULATION OF FERTILIZERS IN FLUIDIZED BED

Commercial operation of pellet fluidized bed shows that the reliable operation of such a technological system affects a large number of factors. Their impact on the stability of a technological system for the production of fertilizers with desired properties is still not investigated in full. Despite the fact that some production work for over 25 years, the optimal regime of granulation and drying processes to be found.

The aim of the paper is to investigate the process of obtaining continuous granulated product of a given dispersion composition. The results of static optimization of the process of dehydration and granulation with water solutions of ammonium sulfate using fluid bed granulator are considered.

There are many approaches to the optimization problem. Given the nature of the process optimization is feasible by changing the air flow and discharge of the product from the apparatus to maintain a given pressure drop in the reservoir. Chance of a different formulation of the optimization problem is shown. It is proposed to consider air flow control actions and the cost of the initial solution.

In the analysis of processes involving phase transition, in terms of optimization, a material effect on the kinetics of the process with energy performance. Minimizing temperature deviation layer and spending power to carry out the process, was chosen as a quadratic criterion.

The application of static optimization by quadratic quality criterion to determine the effect of temperature on energy efficient process parameters is considered. To ensure the sustainability of the load for a working solution must adequately increase the temperature of the coolant at the inlet to the machine. Increasing the mass flow of liquid agent – coolant spending limit at which the rate of coolant in the machine is equal to the minimum rate of removal of particles.

Solution of the problem connected static optimization by quadratic quality criterion. Temperature dependence of the layer of control actions showed the presence of pronounced local minima. Optimum values of the original cost of the solution and coolant – air.

Keywords: optimization, fluidized bed, dehydration, granulation

References

1. Lykov A. V. Teoriya sushki [Theory of drying] / A. V. Lykov. – M. : Jenergija 1968. – 472 s.
2. Mushtaev V. I. Sushka dispersnyh materialov [Drying of dispersed materials] / V. I. Mushtaev, V. M. Ul'janov. – M. : Himija, 1988. – 352 s. – (Ser. «Processy i apparaty v himicheskoy i neftehimicheskoy tehnologii»).
3. Korniienko B. Ya. Osoblyvosti modeliuвання protsesiv perenosu u dyspersnykh systemakh [Features modeling of transfer processes in dispersed systems] / B. Ya. Korniienko // Visn. Nats. tekhn. un-tu Ukrayiny «Kyiv. politekhn. in-t», ser. «Khim. inzheneriya, ekolohiia ta resursozberezhennia». – 2011. – # 2 (8). – S. 5–9.
4. Korniienko B. Ya. Statychni ta dynamichni kharakterystyky protsesiv perenosu u dyspersnykh systemakh [Static and dynamic characteristics of transfer processes in dispersed systems] / B. Ya. Korniienko // Intelektualni sistemy pryiniattia rishen ta problemy obchysliuvalnogo intelektu (ISDMCI 2013) : zb. nauk. pr. mizhnar. nauk. konf. ; 27–31 trav. 2013 r. ; Yevpatoriia, Ukraina. – S. 170–172.
5. Korniienko B. Ya. Optymizatsiya protsesu znevodnenia ta hranuluvannia u psevdoridzhenomu shari [Optimization of dehydration and granulation in a fluidized bed] // B. Ya. Korniienko, L. R. Ladiieva, I. F. Khrustalov // Intelektualni sistemy pryiniattia rishen ta problemy obchysliuvalnogo intelektu (ISDMCI 2012) : mater. mizhnar. nauk. konf. ; 27–31 trav. 2012 r. ; Yevpatoriia, Ukraina. – S. 88–90.